

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)

24. marts 2022*

»Præjudiciel forelæggelse – beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger – forordning (EU) 2016/679 – tilsynsmyndighedens kompetence – artikel 55, stk. 3 – domstoles behandlingsaktiviteter, når disse handler i deres egenskab af domstol – begreb – tilrådighedsstillelse for en journalist af procesdokumenter, der indeholder personoplysninger«

I sag C-245/20,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Rechtbank Midden-Nederland (retten i første instans i Midden-Nederland, Nederlandene) ved afgørelse af 29. maj 2020, indgået til Domstolen samme dag, i sagen

X,

Z

mod

Autoriteit Persoonsgegevens,

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling),

sammensat af Domstolens præsident, K. Lenaerts, som fungerende formand for Første Afdeling, Domstolens vicepræsident, L. Bay Larsen, og dommerne N. Jääskinen, J.-C. Bonichot (refererende dommer) og M. Safjan,

generaladvokat: M. Bobek,

justitssekretær: fuldmægtig L. Carrasco Marco,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 14. juli 2021,

efter at der er afgivet indlæg af:

– X og Z ved advocaat S.A.J.T. Hoogendoorn,

* Processprog: nederlandsk.

- Autoriteit Persoonsgegevens ved advocaten G. Dictus og N.N. Bontje,
  - den nederlandske regering ved M.K. Bulterman og C.S. Schillemans, som befuldmægtigede,
  - den spanske regering ved L. Aguilera Ruiz, som befuldmægtiget,
  - den polske regering ved B. Majczyna, som befuldmægtiget,
  - den portugisiske regering ved L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa, L. Medeiros og I. Oliveira, som befuldmægtigede,
  - den finske regering ved H. Leppo, som befuldmægtiget,
  - Europa-Kommissionen ved F. Erlbacher, H. Kranenborg og D. Nardi, som befuldmægtigede,
- og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 6. oktober 2021, afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 55, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT 2016, L 119, s. 1).
- 2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem X og Z, på den ene side, og Autoriteit Persoonsgegevens (datatilsynsmyndigheden, Nederlandene, herefter »AP«), på den anden side, vedrørende journalisters aktindsigt i personoplysninger om X og Z, der var indeholdt i procesdokumenter, i forbindelse med et retsmøde, der blev afholdt for Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (afdelingen for forvaltningsretlige sager ved Raad van State (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Nederlandene)) i en sag, hvori Z var part og var repræsenteret af X.

Retsforskrifter

EU-retten

- 3 20. betragtning til forordning 2016/679 har følgende ordlyd:

»Selv om denne forordning bl.a. finder anvendelse på domstoles og andre judicielle myndigheders aktiviteter, kan EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret præcisere, hvilke behandlingsaktiviteter og -procedurer der finder anvendelse i forbindelse med domstoles og andre judicielle myndigheders behandling af personoplysninger. Tilsynsmyndighedernes kompetence bør af hensyn til dommerstandens uafhængighed under udførelsen af dens judicielle opgaver, herunder ved beslutningstagning, ikke omfatte domstolenes behandling af personoplysninger, når domstole handler i deres egenskab af domstol. Tilsynet med sådanne

databehandlingsaktiviteter bør kunne overdrages til specifikke organer i medlemsstatens retssystem, der navnlig bør sikre overholdelsen af reglerne i denne forordning, gøre dommerstanden bekendt med dens forpligtelser i henhold til denne forordning og behandle klager over sådanne databehandlingsaktiviteter.«

4 Denne forordnings artikel 2 har følgende ordlyd:

»1. Denne forordning finder anvendelse på behandling af personoplysninger, der helt eller delvis foretages ved hjælp af automatisk databehandling, og på anden ikkeautomatisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register.

2. Denne forordning gælder ikke for behandling af personoplysninger:

a) under udøvelse af aktiviteter, der falder uden for EU-retten

b) som foretages af medlemsstaterne, når de udfører aktiviteter, der falder inden for rammerne af afsnit V, kapitel 2, i TEU

c) som foretages af en fysisk person som led i rent personlige eller familiemæssige aktiviteter

d) som foretages af kompetente myndigheder med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner, herunder beskytte mod og forebygge trusler mod den offentlige sikkerhed.

3. [Europa-Parlamentets og Rådets] [f]orordning (EF) nr. 45/2001 [af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT 2001, L 8, s. 1)] finder anvendelse på behandling af personoplysninger, som Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer foretager. Forordning [...] nr. 45/2001 og andre EU-retsakter, der finder anvendelse på sådan behandling af personoplysninger, tilpasses til principperne og bestemmelserne i nærværende forordning i overensstemmelse med artikel 98.

[...]«

5 Nævnte forordnings artikel 4, nr. 2), definerer begrebet »behandling« som:

»enhver aktivitet eller række af aktiviteter – med eller uden brug af automatisk behandling – som personoplysninger eller en samling af personoplysninger gøres til genstand for, f.eks. indsamling, registrering, organisering, systematisering, opbevaring, tilpasning eller ændring, genfindning, søgning, brug, videregivelse ved transmission, formidling eller enhver anden form for overladelse, sammenstilling eller samkøring, begrænsning, sletning eller tilintetgørelse.«

6 Samme forordnings artikel 51, stk. 1, fastsætter:

»Hver medlemsstat sikrer, at en eller flere uafhængige offentlige myndigheder er ansvarlige for at føre tilsyn med anvendelsen af denne forordning, for at beskytte fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder i forbindelse med behandling og for at lette fri udveksling af personoplysninger i Unionen (»tilsynsmyndighed«).«

- 7 Endelig fastsætter artikel 55 i forordning 2016/679 følgende:
- »1. Hver tilsynsmyndighed er kompetent til at udføre de opgaver og udøve de beføjelser, der tillægges den i overensstemmelse med denne forordning, på sin egen medlemsstats område.
  2. Hvis behandling foretages af offentlige myndigheder eller af private organer, der handler på grundlag af artikel 6, stk. 1, litra c) eller e), er tilsynsmyndigheden i den pågældende medlemsstat kompetent. I så fald finder artikel 56 ikke anvendelse.
  3. Tilsynsmyndigheder er ikke kompetente til at føre tilsyn med domstoles behandlingsaktiviteter, når disse handler i deres egenskab af domstol.«

Nederlandsk ret

- 8 Med henblik på gennemførelsen af forordning 2016/679 vedtog Kongeriget Nederlandene wet houdende regels ter uitvoering van Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (PbEU 2016, L 119) (Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming) [lov om gennemførelsesbestemmelser til forordning 2016/679 (lov om håndhævelse af den generelle forordning om databeskyttelse)] af 16. maj 2018 (Stb. 2018, nr. 144). Denne lovs artikel 6 overlader AP opgaven med at føre tilsyn med overholdelsen af forordning 2016/679 i Nederlandene. Ingen af lovens bestemmelserne gentager den undtagelse, der er fastsat i artikel 55, stk. 3, i forordning 2016/679.
- 9 Den 31. maj 2018 vedtog formanden for afdelingen for forvaltningsretlige sager ved Raad van State (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Nederlandene), justitsforvaltningerne for Centrale Raad van Beroep (appeldomstol i sager vedrørende social sikring og tjenestemænd, Nederlandene) og College van Beroep voor het bedrijfsleven (appeldomstol i sager om handel og industri, Nederlandene) regeling verwerking Persoonsgegevens bestuursrechtelijke colleges (forskrift om behandling af personoplysninger i forvaltningsdomstolene). Ved denne forskrift blev AVG-commissie bestuursrechtelijke colleges (udvalg til beskyttelse af personoplysninger ved forvaltningsdomstolene, Nederlandene) oprettet. Dette udvalg har til opgave at rådgive formanden for afdelingen for forvaltningsretlige sager ved Raad van State (øverste domstol i forvaltningsretlige sager), justitsforvaltningerne for Centrale Raad van Beroep (appeldomstol i sager vedrørende social sikring og tjenestemænd) og College van Beroep voor het bedrijfsleven (appeldomstol i sager om handel og industri) om behandlingen af klager vedrørende overholdelsen af de rettigheder, der er sikret ved forordning 2016/679.

Twisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

- 10 I forbindelse med det retsmøde, der blev afholdt den 30. oktober 2018 ved afdelingen for forvaltningsretlige sager ved Raad van State (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) i en retssag, som Z var part i, og hvorunder Z var repræsenteret af X, blev Z og X kontaktet af en journalist. Under deres samtale konstaterede X, at den pågældende journalist var i besiddelse af procesdokumenter fra den omhandlede retssag, herunder dokumenter, der var redigeret af X selv, og hvoraf navnlig hans navn og adresse samt Z's nationale identitetsnummer fremgik.

Journalisten oplyste over for X, at han var kommet i besiddelse af disse oplysninger i medfør af den aktindsigt i procesdokumenter, som afdelingen for forvaltningsretlige sager ved Raad van State giver journalister.

- 11 Ved skrivelse af 21. november 2018 bekræftede formanden for afdelingen for forvaltningsretlige sager ved Raad van State (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) over for X, at denne afdeling giver medierne en række oplysninger om verserende sager. Han oplyste X om, at kommunikationstjenesten ved Raad van State (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) på dagen for et retsmøde stiller dokumenter til rådighed for de tilstedeværende journalister, der gør det muligt for dem at følge retsmøderne, dvs. en kopi af stævningen, en kopi af svarskriftet og i givet fald en kopi af den anfægtede retsafgørelse, idet disse dokumenter tilintetgøres, når dagen er forbi.
- 12 X og Z anmodede herefter AP om at træffe »håndhævelsesforanstaltninger« over for Raad van State (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) vedrørende reglerne om beskyttelse af personoplysninger. Med deres anmodninger, der kan sidestilles med klager, gjorde de gældende, at Raad van State (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) havde tilsidesat forordning 2016/679 ved at give journalister aktindsigt i personoplysninger om X og Z, som var indeholdt i procesdokumenter.
- 13 AP anførte som svar på disse anmodninger, at myndigheden i henhold til artikel 55, stk. 3, i forordning 2016/679 ikke havde kompetence til at føre tilsyn med de af Raad van State (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) gennemførte aktiviteter til behandling af personoplysninger. AP videresendte derefter X og Z's anmodninger til udvalget til beskyttelse af personoplysninger ved forvaltningsdomstolene, der selv videresendte dem til formanden for afdelingen for forvaltningsretlige sager ved Raad van State (øverste domstol i forvaltningsretlige sager).
- 14 Formanden for afdelingen for forvaltningsretlige sager ved Raad van State (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) analyserede X og Z's anmodninger som værende klager over hans skrivelse af 21. november 2018 og fastsatte – efter at have indhentet en udtalelse fra udvalget til beskyttelse af personoplysninger ved forvaltningsdomstolene – en ny politik for aktindsigt i procesdokumenter, der blev offentliggjort på Raad van States (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) websted.
- 15 X og Z anfægtede ved den forelæggende ret Rechtbank Midden-Nederland (retten i første instans i Midden-Nederland) den afgørelse, hvorved AP afviste at have kompetence til at træffe afgørelse om deres anmodninger.
- 16 Ifølge den forelæggende ret udgør den omstændighed, at en journalist gives aktindsigt i procesdokumenter, der indeholder personoplysninger, og midlertidigt får disse dokumenter stillet til rådighed, en »behandling« af personoplysninger som omhandlet i artikel 4, nr. 2), i forordning 2016/679, som X og Z i det foreliggende tilfælde ikke havde givet samtykke til. Med henblik på at afgøre, om AP faktisk manglede kompetence til at træffe afgørelse om X og Z's anmodninger, ønsker den forelæggende ret imidlertid oplyst, hvilken fortolkning der skal anlægges af artikel 55, stk. 3, som bestemmer, at tilsynsmyndigheden ikke er kompetent til at føre tilsyn med domstoles behandlingsaktiviteter, når disse »handler i deres egenskab af domstol«.

- 17 På denne baggrund har Rechtbank Midden-Nederland (ret i første instans i Midden-Nederland) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal artikel 55, stk. 3, i [forordning 2016/679] fortolkes således, at der ved »domstoles behandlingsaktiviteter, når disse handler i deres egenskab af domstol«, kan forstås den omstændighed, at en domstol giver aktindsigt i procesdokumenter, der indeholder personoplysninger, hvorved aktindsigten sker ved, at der stilles kopier af procesdokumenterne til rådighed for en journalist, således som det er beskrevet i nærværende forelæggelsesafgørelse?

- Har det for besvarelsen af dette spørgsmål nogen betydning, om den nationale tilsynsmyndigheds udøvelse af tilsyn med denne form for databehandling i konkrete sager berører domstolenes uafhængighed ved beslutningstagningen?
- Har det for besvarelsen af dette spørgsmål nogen betydning, at arten af og formålet med databehandlingen ifølge den pågældende retsinstans er at informere en journalist for at sætte denne i stand til at give en bedre dækning af det offentlige retsmøde i et retssag, og det således tilstræbes at tjene hensynet til offentlighed og gennemsigtighed vedrørende retspraksis?
- Har det for besvarelsen af dette spørgsmål nogen betydning, om databehandlingen beror på en udtrykkelig nationalretlig hjemmel?»

Om det præjudicielle spørgsmål

- 18 Med sit præjudicielle spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 55, stk. 3, i forordning 2016/679 skal fortolkes således, at den omstændighed, at en domstol midlertidigt stiller procesdokumenter, der indeholder personoplysninger, til rådighed for journalister, indebærer, at den pågældende domstol handler i sin »egenskab af domstol«. I denne sammenhæng ønsker den forelæggende ret oplyst, om der for besvarelsen af dette spørgsmål skal tages hensyn til det indgreb, som tilsynsmyndighedens udøvelse af sine beføjelser kan medføre for dommeres uafhængighed i forbindelse med afgørelsen af konkrete sager. Den forelæggende ret ønsker ligeledes oplyst, om der skal tages hensyn til arten af og formålet med den pågældende tilrådighedsstillelse af procesdokumenter, der består i at sætte journalister i stand til at give en bedre dækning af en retssag, eller om det har nogen betydning, om den omhandlede tilrådighedsstillelse beror på en udtrykkelig nationalretlig hjemmel.
- 19 Z har indledningsvis for det første gjort gældende, at det forelagte spørgsmål er af hypotetisk karakter, og at det derfor ikke kan antages til realitetsbehandling. Ifølge Z henhører behandlingen af de omhandlede oplysninger, i modsætning til hvad der fremgår af anmodningen om præjudiciel afgørelse, ikke under afdelingen for forvaltningsretlige sager ved Raad van State (den øverste domstol i forvaltningsretlige sager), men under sidstnævntes kommunikationstjeneste, der ikke er en retsinstans. Anmodningen om præjudiciel afgørelse er ligeledes behæftet med flere andre fejl eller unøjagtigheder, navnlig med hensyn til, hvilken egenskab den person, som kontaktede X og Z efter retsmødet, handlede i, og det nøjagtige indhold af de anmodninger, som AP fremsendte til formanden for afdelingen for forvaltningsretlige sager ved Raad van State (øverste domstol i forvaltningsretlige sager).
- 20 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at ifølge fast retspraksis foreligger der en formodning for, at spørgsmål om EU-retten er relevante. Domstolen kan kun afvise at træffe afgørelse om et præjudicielt spørgsmål forelagt af en national ret, hvis det klart fremgår, at den ønskede

fortolkning af EU-retten savner enhver forbindelse med realiteten i hovedsagen eller dennes genstand, såfremt Domstolen ikke råder over de faktiske og retlige oplysninger, som er nødvendige for, at den kan give en hensigtsmæssig besvarelse af de forelagte spørgsmål, eller såfremt problemet er af hypotetisk karakter (jf. i denne retning dom af 24.11.2020, Openbaar Ministerie (Dokumentfalsk), C-510/19, EU:C:2020:953, præmis 26 og den deri nævnte retspraksis).

- 21 Inden for rammerne af en procedure i henhold til artikel 267 TEUF, som er baseret på en klar adskillelse mellem de nationale retters og Domstolens funktioner, er det endvidere alene den nationale ret, der har kompetence til at fastlægge og vurdere hovedsagens faktiske omstændigheder (jf. dom af 26.4.2017, Farkas, C-564/15, EU:C:2017:302, præmis 37 og den deri nævnte retspraksis).
- 22 Det fremgår af anmodningen om præjudiciel afgørelse, at den forelæggende ret er forpligtet til at tage stilling til anvendelsen af artikel 55, stk. 3, i forordning 2016/679 på tilrådhedsstillingen af de i hovedsagen omhandlede procesdokumenter, der indeholder personoplysninger, med henblik på at afgøre, om kontrollen af lovligheden af sidstnævnte henhører under AP's kompetence eller ej. Det fremgår desuden af den i nærværende doms foregående præmis nævnte retspraksis, at Z ikke kan afkræfte den formodning for relevans, som den forelæggende rets spørgsmål er omfattet af, ved blot at anfægte de faktiske omstændigheder, som den forelæggende ret har henvist til i sin anmodning, og som det ikke tilkommer Domstolen at tage stilling til. Det følger heraf, at Z's formalitetsindsigelse ikke kan tages til følge.
- 23 For det andet har Z gjort gældende, at Domstolen skal erklære artikel 55, stk. 3, i forordning 2016/679 ugyldig med den begrundelse, at den pågældende tilsynsmyndigheds manglende kompetence med hensyn til domstoles behandlingsaktiviteter, når disse »handler i deres egenskab af domstol« som omhandlet i denne bestemmelse, ikke er forbundet med en forpligtelse for medlemsstaterne til at fastsætte specifikke regler for tilsynet med disse behandlingsaktiviteter, hvilket er i strid med de krav, der følger af retten til adgang til effektive retsmidler.
- 24 En sådan argumentation kan imidlertid ikke tiltrædes, eftersom EU-lovgiver, således som det fremgår af 20. betragtning til forordning 2016/679, ved udfærdigelsen af denne forordnings artikel 55, stk. 3, ikke har haft til hensigt at unddrage domstoles behandlingsaktiviteter, når disse »handler i deres egenskab af domstol« enhver form for tilsyn, men alene har udelukket, at tilsynet med disse aktiviteter kan overlades til en ekstern myndighed.
- 25 Med henblik på at besvare det spørgsmål, som den forelæggende ret har stillet, og som er sammenfattet i denne doms præmis 18, bemærkes indledningsvis, at artikel 2, stk. 1, i forordning 2016/679 bestemmer, at denne forordning finder anvendelse på »behandling af personoplysninger, der helt eller delvis foretages ved hjælp af automatisk databehandling, og på anden ikkeautomatisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register«, uden at sondre med hensyn til, hvem der behandler de pågældende data. Det følger heraf, at med forbehold af de tilfælde, der er nævnt i dens artikel 2, stk. 2 og 3, finder forordning 2016/679 anvendelse på behandlingsaktiviteter, der udføres af såvel private som af offentlige myndigheder, herunder som anført i 20. betragtning hertil judicielle myndigheder såsom domstole.

- 26 Denne fortolkning understøttes af den omstændighed, at flere af bestemmelserne i forordning 2016/679 er ledsaget af tilpasninger, der har til formål at tage hensyn til de særlige forhold, der kendetegner den behandling af personoplysninger, som domstole foretager. Dette er bl.a. tilfældet for så vidt angår denne forordnings artikel 55, stk. 3, som udelukker enhver kompetence for tilsynsmyndigheden med hensyn til domstoles behandlingsaktiviteter, når disse »handler i deres egenskab af domstol«.
- 27 Forordning 2016/679 adskiller sig i denne henseende fra Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF (EUT 2003, L 41, s. 26), der ikke finder anvendelse på domstole (dom af 15.4.2021, Friends of the Irish Environment, C-470/19, EU:C:2021:271, præmis 34-40).
- 28 Med henblik på at fastlægge rækkevidden af begrebet domstoles behandlingsaktiviteter, når disse handler i deres egenskab af domstol som omhandlet i artikel 55, stk. 3, i forordning 2016/679, skal det bemærkes, at der ved fortolkningen af en EU-retlig bestemmelse ikke blot skal tages hensyn til dennes ordlyd, men også til den sammenhæng, hvori den indgår, og til de mål, der forfølges med den ordning, som den udgør en del af (jf. i denne retning bl.a. dom af 6.10.2020, Jobcenter Krefeld, C-181/19, EU:C:2020:794, præmis 61 og den deri nævnte retspraksis).
- 29 Det fremgår i denne henseende af artikel 55 i forordning 2016/679, at denne artikel har til formål at definere kompetencen for så vidt angår tilsyn med behandling af personoplysninger og navnlig at afgrænse den nationale tilsynsmyndigheds kompetence.
- 30 Artikel 55, stk. 3, i forordning 2016/679 bestemmer således, at domstoles behandlingsaktiviteter, når disse »handler i deres egenskab af domstol«, falder uden for denne tilsynsmyndigheds kompetence.
- 31 Det præciseres i 20. betragtning til forordning 2016/679, i lyset af hvilken denne forordnings artikel 55, stk. 3, skal læses, at det »af hensyn til dommerstandens uafhængighed under udførelsen af dens judicielle opgaver, herunder ved beslutningstagning«, bør være muligt at overdrage tilsynet med domstoles behandlingsaktiviteter, når disse »handler i deres egenskab af domstol« til specifikke organer i medlemsstatens retssystem snarere end til den under den berørte medlemsstat henhørende tilsynsmyndighed.
- 32 Som generaladvokaten har anført i punkt 80 og 81 i forslaget til afgørelse, fremgår det af selve ordlyden af 20. betragtning til forordning 2016/679, og navnlig af anvendelsen af udtrykket »herunder«, at rækkevidden af det formål, der forfølges med denne forordnings artikel 55, stk. 3, som består i at sikre dommerstandens uafhængighed under udførelsen af dens judicielle opgaver, ikke kan begrænses til alene at omfatte en garanti for domstolenes uafhængighed i forbindelse med vedtagelsen af en given retsafgørelse.
- 33 Bevarelsen af dommerstandens uafhængighed forudsætter nemlig generelt, at de judicielle opgaver udføres helt uafhængigt, uden at domstolene er underlagt noget hierarkisk forhold eller står i afhængighedsforhold til nogen, og uden at de modtager ordrer eller instrukser fra nogen, således at de er beskyttet mod indgreb og pres udefra, der kan bringe deres medlemmers uafhængige bedømmelse i fare og påvirke deres afgørelser. Overholdelsen af disse garantier for uafhængighed og upartiskhed, som kræves efter EU-retten, forudsætter, at der findes regler, som gør det muligt at fjerne enhver rimelig tvivl hos de retsundergivne om, at det omhandlede organ er uimodtageligt for påvirkninger udefra og neutralt i forhold til de berørte interesser (jf. i denne retning bl.a. dom af 27.2.2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16,

EU:C:2018:117, præmis 44, af 25.7.2018, Minister for Justice and Equality (Mangler ved domstolssystemet), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, præmis 63, af 24.6.2019, Kommissionen mod Polen (Den øverste domstols uafhængighed), C-619/18, EU:C:2019:531, præmis 72, og af 21.12.2021, Euro Box Promotion m.fl., C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19 og C-840/19, EU:C:2021:1034, præmis 225).

- 34 Henvisningen i artikel 55, stk. 3, i forordning 2016/679 til domstoles behandlingsaktiviteter, når disse »handler i deres egenskab af domstol«, skal dermed i forbindelse med denne forordning forstås således, at den ikke er begrænset til de behandlinger af personoplysninger, som domstole foretager i forbindelse med konkrete sager, men i bredere forstand omfatter alle behandlingsaktiviteter, som domstole foretager som led i deres judicielle virksomhed, således at sådanne behandlingsaktiviteter, med hensyn til hvilke tilsynsmyndighedens tilsyn direkte eller indirekte vil kunne påvirke domstolenes medlemmers uafhængighed eller deres afgørelser, ikke er omfattet af denne myndigheds kompetence.
- 35 Selv om arten af og formålet med den behandling, som en domstol foretager, i denne henseende hovedsageligt er knyttet til en undersøgelse af lovligheden af den pågældende behandling, kan arten af og formålet hermed også udgøre holdepunkter for, at der er tale om en behandling, som den berørte domstol foretager »i dens egenskab af domstol«.
- 36 Spørgsmålet om, hvorvidt den omhandlede behandling beror på en udtrykkelig nationalretlig hjemmel, eller om de personoplysninger, som indgår i den pågældende behandling, lovligt kan videregives til tredjemand, er derimod udelukkende knyttet til efterprøvelsen af, om den omhandlede behandling er lovlig, eftersom disse forhold er irrelevante med henblik på at afgøre, om tilsynsmyndigheden har kompetence til at føre tilsyn med denne behandling i medfør af artikel 55 i forordning 2016/679.
- 37 Hvad angår en behandling som den i hovedsagen omhandlede skal det fastslås, at navnlig behandling af personoplysninger, som foretages af domstole inden for rammerne af deres kommunikationspolitik vedrørende sager, som de skal påkende, såsom behandlingsaktiviteter, der består i, at journalister midlertidigt får stillet procesdokumenter til rådighed med henblik på at sikre mediernes dækning af diverse sager, falder uden for tilsynsmyndighedens tilsyn i henhold til artikel 55, stk. 3, i forordning 2016/679, uden at dette dog berører overholdelsen af de materielle forpligtelser i denne forordning.
- 38 Fastlæggelsen, henset til genstanden for og sammenhængen med en given sag, af, hvilke oplysninger fra procesdokumenter der kan udleveres til journalister med det formål at gøre det muligt for dem at dække et sagsforløb eller belyse et bestemt aspekt af en afgørelse, er nemlig tydeligt knyttet til den virksomhed, som de pågældende domstole udøver, når de handler i deres »egenskab af domstol«, og med hensyn til hvilken et tilsyn foretaget af en ekstern myndighed generelt vil kunne bringe retsvæsenets uafhængighed i fare.
- 39 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal det forelagte spørgsmål besvares med, at artikel 55, stk. 3, i forordning 2016/679 skal fortolkes således, at den omstændighed, at en domstol midlertidigt stiller procesdokumenter, der indeholder personoplysninger, til rådighed for journalister med henblik på bedre at gøre disse i stand til at dække den omhandlede sag, henhører under denne domstols virksomhed, når den handler i sin »egenskab af domstol« som omhandlet i denne bestemmelse.

Sagsomkostninger

- 40 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Første Afdeling) for ret:

Artikel 55, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) skal fortolkes således, at den omstændighed, at en domstol midlertidigt stiller procesdokumenter, der indeholder personoplysninger, til rådighed for journalister med henblik på bedre at gøre disse i stand til at dække den omhandlede sag, henhører under denne domstols virksomhed, når den handler i sin »egenskab af domstol« som omhandlet i denne bestemmelse.

Underskrifter